Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 29. maja 1886.

84.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 22. maja 1886,

tyczące się skal do ryczałtowego oznaczenia podatku od cukru burakowego w kampanii 1886/87, tudzież miary rękojmi na zabezpieczenie dopłaty do podatku od cukru na wypadek potrzeby.

We względzie opodatkowania cukru burakowego w kampanii 1886/87 na zasadzie §fu 4go ustawy z dnia 18. czerwca 1880 o częściowej zmianie przepisów, tyczących sie opodatkowania cukru burakowego (Dz. u. p. Nr. 74) i na zasadzie §. 2, l. 5 i §. 3, l. 1 ustawy z dnia 27. czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 71), rozporządza się w porozumieniu z król. węgierskim Ministrem skarbu, co następuje:

§. 1.

Ilość buraków świeżych, opodatkować się mająca, wymierzana będzie na każdy hektolitr pojemności naczyń dyfuzyjnych, w baterye połączonych, i na każdy ładunek tychże:

- I. Gdy baterye mają najmniej 9 a najwięcej 11 naczyń dyfuzyjnych:
- 1. Po pięćdziesiąt ośm (58) kilogramów, jeżeli naczynia dyfuzyjne są w ten sposób używane, iż staje się zadość następującym warunkom:
  - a) buraki siekane, gdy się je wkłada do naczyń dyfuzyjnych, powinny być świeże, a zatem ani ogrzane, ani zatarte, ani w żaden inny sposób przyprawione;
  - b) naczynia dyfuzyjne napełniać należy bez używania do tego jakiegokolwiek przyrządu tłoczącego lub miażdżącego, powiekszającego gestość warstwy buraków siekanych. Łopaty, ożogi i grabie nie będą uważane za przyrządy do tłoczenia lub miazdżenia. Natomiast szruba zamykająca, u górnego wieka spadającego, uważana być ma za przyrząd tłoczący wtedy, gdy po mocnem zamknięciu wieka wystaje o więcej niż 20 centymetrów po nad obłąk lub wieko łącznie z częścią, którą wysokość mutry zasłania;

c) po napełnieniu naczynia dyfuzyjnego i gdy się już dyfuzya zacznie, w żadnym razie nie wolno dopełniać, t. j. powiększać ilości buraków siekanych.

2. Po ośmdziesiąt siedm (87) kilogramów, jeżeli naczynia dyfuzyjne używane są w ten sposób, że z powyższych trzech warunków nie jest dopełniony albo wzmian-

kowany pod a) albo wzmiankowany pod b).

3. Po sto jeden (101) kilogramów, jeżeli naczyń dyfuzyjnych używa się w ten sposób, że z trzech warunków powyższych żaden nie jest dopełniony, albo nie jest dopełniony warunek pod a) razem z warunkiem pod b), lub warunek pod c) wzmiankowany.

H. Gdy baterye mają mniej niż 9, albo więcej niż 11 naczyń dyfuzyjnych, ilości powyższe (I) stósownie do sposobu używania naczyń, powiększone każda o 25 od sta.

Z naczyniami dyfuzyjnemi, które ściana środkowa sa podzielone na dwie połowy, tak postępować należy przy wymierzaniu wydajności jak z temi, które nie sa przedzielone, jeżeli obie połowy mają wspólne wieko górne i wspólne wieko dolne a sa napelniane i wypróżniane jednocześnie, i jeżeli do oznaczania rzeczywistej ilości ładunków używane jest liczydło Hodeka. Jeżeli choćby jeden z tych warunków nie jest dopełniony, każda połowę liczyć należy jak osobne naczynie dyfuzyjne.

III. Gdy naczynia dyfuzyjne mają mniej niż 75 centymetrów wysokości, ilości pod I ustanowione, tudzież ilości te z podwyższeniem o 25 od sta (II), powiększają się o następujące dodatki:

gdy wysokość wynosi mniej niż 75 aż do 70 centymetrów dolicza się 5 od sta

12	7)	37	27	77	70	27	27	65	"	22	17	$7^{1/2}$	22	19
	17								37	27	17	1()	27	19
27	27	22	17	22	60	27	39	55	27	"	27	121/2	22	77
33	27		27						27	"	"	15	33	19
	27		>>						n			$17^{1/2}$		
"	23								27			20		
27	17	7)	"	>>	40	79	77	35	22			$22^{1/2}$		
	27								<i>5</i> 7			25		
22	n	27	27	77	30	27	27		.29	77	33	30	37	"

Wysokość wymierza się u naczyń dyfuzyjnych, urządzonych do wywracania. od punktu środkowego dolnego aż do punktu środkowego górnego sita, a u innych naczyń dyfuzyjnych od punktu środkowego dolnego sita, w kierunku pionowym aż do poziomu brzegu górnego otworu roboczego.

IV. Gdy naczynia dyfuzyjne rozszerzają się ku dolowi stożkowato i gdy przeto ich średnica wewnętrzna zwiększa się od górnego brzegu ku dołowi albo zwolna albo ustępami, dolicza się do ilości pod I, lub do tychże ilości z dodatkami pod II i III wzmiankowanemi, dodatek w ilości dziewięć (9) od sta.

Stożkowatość, w której różnica między najmniejszą a największą średnica części stożkowatej wynosi nie więcej nad 5 centymetrów, nie ma być brana na uwagę.

Także i takie naczynia dyfuzyjne, w których z częścią górną stożkowatą ku dolowi łączy się część walcowata lub dwustożkowata, albo obie jedna po drugiej. podlegają temu samemu dodatkowi dziewięć (9) od sta, gdy pionowa odległość środka dolnego sita, zmierzona od powierzchni największego kola, w miejscu, gdzie część górna stożkowata łączy się z częścią walcowatą lub dwustożkową, jest mniejsza niż polowa największej średnicy. Z naczyniami formy obłączystej lub rozszerzającej się ustępami, postępować się będzie jak ze stożkowatemi.

§. 2.

I. Opłatna pojemność każdego naczynia dyfuzyjnego wymierza się, napełnia-

jac je az po brzeg wodą, przyczem górny otwór roboczy ma być otwarty.

Nim się wode nalewać zacznie, tak zwane uwalniacze sita, chociażby były przebite, jak np. tak zwane sita rozporowe Krzysko-Mayerowskie, uwalniacze sita konstrukcyi Chrobina (o których zreszta używaniu należy oznajmić przed rozpoczęciem się kampanii), jeżeli są, trzeba wyjać z naczyń dyfuzyjnych i wszelkie otwory dopływowe i odpływowe tych ostatnich zamknać równo z płaszczyzna ich ściany wewnętrznej.

W tym ostatnim względzie trzeba jeszcze mieć na uwadze, co następuje:

- a) od wymierzania wyłacza się tak zwana muszlę, która jeżeli jest, znajduje się u górnego brzegu naczynia dyfuzyjnego i w jego wnętrze wyskakuje, jakoteż kanał pierścieniowaty, jeżeli się u górnego brzegu naczynia dyfuzyjnego znajduje, do którego otwór przypływowy ma uście.
- b) We wszystkich naczyniach dyfuzyjnych, które pod sitem dna mają jeszcze przytopione lub przylutowane dno do rozdzielania soku, opatrzone do tego celu jednym lub więcej otworami, otwory te przed wymierzeniem zamyka się szczelnie równo z płaszczyzną dna do rozdzielania soku.

Jeżeli naczynia dyfuzyjne nie mają dna do rozdzielania soku, lecz tylko jeden lub więcej otworów pod sitem dna na dopływ i odpływ soku, otwory te zamykają się równo z płaszczyzną ściany, znajdującej się bezpośrednio pod sitem dna.

Jeżeli dno do rozdzielania soku nie jest przytopione lub przylutowane, zamyka się równo z płaszczyzną ściany, znajdującej się pod dnem do rozdzielania soku.

II. Jeżeli pokrywa otworu roboczego w naczyniu dyfuzyjnem jest ku zewnatrz wypukła, wypukłość jej wymierza się przez nalanie wody po szczelnem zanknięciu wszystkich otworów, majacych uście do tej wypukłości, w taki sposób, aby zamknięcie znajdowało się na tej samej płaszczyźnie, co wewnętrzna ściana wypukłości.

Jeżeli pojemność tej wypukłości wynosi więcej niż 3 od sta pojemności naczynia dyfuzyjnego, nadwyżkę doliczyć należy do opłatnej pojemności tego naczynia.

III. Ułamki litra, gdyby z obrachunku tej opłatnej pojemności wypadły. opuszczają się co do każdego naczynia dyfuzyjnego, gdy wynoszą mniej niż pół litra, gdy zaś wynoszą pół litra lub więcej, liczą się za cały litr.

§. 3.

Wydajność dzienna pras do soku, opodatkować się mająca. obliczana będzie podług skal, ustanowionych rozporządzeniem ministerstwa skarbu z dnia 28. czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 80), z dodaniem 146 (wyraźnie sto czterdzieści sześć) od sta, jakiegokolwiek rodzaju jest prasa.

§. 4.

Rękojmią, którą złożyć ma każdy przedsiębiorca fabryki cukru burakowego ryczałtowo opodatkowanej, na wypadek, gdyby dopłata była potrzebna, ustanawia się w kwocie 20 od sta sumy ryczałtowej, która przypada na fabrykę za 120 dni ruchu.

85.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 22. maja 1886,

tyczące się miary rękojmi na zabezpieczenie zwrotu kosztów kontroli, którą fabryki cukru burakowego złożyć mają w kampanii 1886/87.

Kwote rekojmi na zabezpieczenie zwrotu kosztów kontroli, która każdy przedsiębiorca fabryki cukru burakowego, ryczałtowo opodatkowanej, złożyć ma według §fu 6go ustawy z dnia 18. czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 74), zmieniajacej w części przepisy o opodatkowaniu cukru burakowego, ustanawia się na kampania 1886/87 w kwocie jeden od sta sumy ryczałtowej, która przypada na fabrykę za 120 dni ruchu.

Dunajewski r. w.

86.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 22. maja 1886,

którem wydają się postanowienia w przedmiocie liczydeł w fabrykach dyfuzyjnych na kampanią 1886/87.

W porozumieniu z król. wegierskiem ministerstwem skarbu zatrzymują się w mocy obowiązującej także na kampania wyrobu cukru 1886/87 postanowienia rozporządzeń z dnia 14. lipca 1881 (Dz. u. p. Nr. 80), z dnia 7. lipca 1882 (Dz. u. p. Nr. 97) i z dnia 25. maja 1883 (Dz. u. p. Nr. 75) w przedmiocie liczydeł, które w fabrykach cukru burakowego służyć mają do oznaczenia rzeczywistej ilości ładunków naczyń dyfuzyjnych.

Dunajewski r. w.